

העלרכות

כאשר ישם כאלו אשר נסיבות ואילוצים מפיעים להם למלאות את השילוחת היחידה כיום של קבלת פni משיח, ישם כאלו הנמצאים ב"ארצות הרוחה" – חיליב בית דוד המשוחרים מכל עול של קהילה או משא של גויס כספים. הם עושים ככל יכולתם להפיץ את בשורת הגאולה והגואל ללא פחד ומורא – והדברים מתקבלים ופועלים פועלות!

תמיכה בחוק לפיזור

ישם כאלו הנמצאים ב"ארצות מצוקה", נסיבות ואילוצים – אמיטיים או מדומים – מפיעים להם למלאות את השילוחת היחידה כיום של קבלת פni משיח, על מלאה המסר שנטינו להעביר (בעיקר בשבתו שופטים תנש"א ומשפטים תנ"ב אוזות מציאות הנביא והמשיח שבדור) – הרי ישם כאלו הנמצאים ב"ארצות הרוחה" – אלו הם חיליב בית דוד המשוחרים מכל עול של קהילה או משא של גויס כספים. הם ירלים – עושים ככל יכולתם – להפיץ את בשורת הגאולה והגואל ללא פחד ומורא, ופעולתם מהוה השלמה לכל הנוכחים והשתקנים. הם מעבירים את המסר לכל מקום ומקום, גם ל"מאחורי מסך הברזל", שבינינו יצוק מטבעות – והדברים מתקבלים ופועלים פועלות!

אלא שכן דרושה זהירות לא לקלקל. באחת מאגרות קודשו, כותב הרב מלך המשיח בער על תופעה שהייתה שכיחה בתקופה שروسיה הייתה עדין "ברית המועצות". היו מבקרים שם יהודים מסוימים שנויים, אשר ידעתם הייתה מוצנעת ומוחבת בכייסוי אחר כייסוי. הדבר גרם לעזוע ונפילה-רוח בקרב היהודים מוסרי-הנפש ומהזקי הגלחת ברוסיה, שהיא מתברר להם כי פלוני חי בארץ הרוחה מקדים את זמנו למשחק כדור רgel (כך הלשון באיגרת!), תפkid בתיאורו או ללימוד מקצועות חול מהשוג שלומדים גם באוניברסיטה קומוניסטית. הגיעו הדברים עד שפעם הטicho באחת ה"משלחות" שהקנוי כדור רgel לא חסרים...

היהודים נשחף למסר הנכון עיי' העשנים חיליב בית דוד, אסור לצננו במקלה של מים קרמים. ושוב, בהקבלה לנאמור באיגרת הניל', צריך לזכור שדרשנים, ובנים ומרצים יש גם בחוגים אחרים (והגינו הדברים למצוות כזו שבחלק מהדברים אפשר לאפשר לחקות אותם), אולם משיח וגאולה יש רק אצלנו. ואם קשה לנו דהוא לומר זאת בעצם בפני קהילתנו ומקורבו – יתmock ב"חוק לפיזור", וביא מישמו מ"ארצות הרוחה", עם "אזורות" של חיליב בית דוד, ש"פיזר" את המסר האופייני והיהודי של חב"ד-ליובאוויטש, שהוא שליחותנו היחידה ותפקידנו המובהר.

ו妄אמינו לנו, זה יצלח. כמו בימי מותתיה.

יחי אדוננו מושנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ה פעם האחרון לעת-עתה בה זכינו לשמעו מאמר חסידות בייט' כסלו, הייתה בשנת תשמ"ח, אז אמר הרב מלך המשיח מאמר דבריו המותחים "אמר רבינו אושעיא מיי דכתיב צדקה פרזונו בישראל ווי – צדקה עשה הקב"ה בישראל שפיירן לבין האומות".

והאמור זהה כאלו נאמר היום. בתשס"א. הוא מדבר על כך שהצדדים הלא-רצויים שיינסם בגלות, באים לידי ביתוי מיוחד כאשר זהה גלות בארץ ישראל. שהרי הפסוק הזה ("צדקת פרזונו") נאמר בזמן הצורך של דבורה הנביאה, בארץ ישראל, "ויכמובן בפשטות שכasher עכו"ם באים להילך עצמוני, הרי אז החושך הוא בחומר יותר". דבר זה מזיא את ביטויו גם בחג החנוכה, אשר בניגוד לפורים בו הגירה היהיטה בחוויל – הרי בחנוכה הגיעו היונים לארץ ישראל, ושם ניסו להשליט את שיטתם, לעקור מהתורה את הרוחניות והקדושה. וסבירו הרב, אשר דזוקה המצב הנורא הזה של "פיירן לבין האומות" כאשר הגלות משתוללת בארץ-ישראל – מביא הצדקה הנעלית של "פרוזות תשב וירושלים" בוגולה האמיתית והשלמה; כי "כדי להגיע למצב זה שהוא היפך הטבע בתכלית [למעליותא, בזמן הגאולה], הרי זה בא עיי' ההקדמה גם כן באופן של העדר הטבע בתכלית, הינו כאשר הגלות הוא בתכלית החושך, על דרך עכו"ם מוקדין בהיכלו ננ"ל".

דומה שאין צורך להרחיב ולפרט על מידת האקטואליות של דברים אלו. הרי אין מילים אחירות לתאר את המצב הנורא באה"ק חוץ מאשר "העדר הטבע בתכלית" – איבוד כל כבוד עצמי, התרכשות משפילה בפניו כל גוי, ולאידך, הרמת ראש של שנייאי ישראל באופן מבהיל שלא היה כמותו מעולם. אך אנחנו יודעים כי "פיירן הדעת" הזה מוביל לפיזור הגלות לכל רוח, ולגאולה האמיתית והשלמה שתאה אף היא מנוגדת לכל תחזית והגיוון, ולמעלה מכל השערה ודמיון.

• • •

היבט נוסף של "צדקת הפיזור" מובואר במסרים אחרים של הרב, אשר פיזור עם ישראל במקומות שונים, גורם לכך שאשר במקום אחד ינסם קשיים בקיים תורה ומצוות, הרי במקומות אחרים יוכלים בני ישראל לעשות את עבדותם כדבי, וזה מהו "השלמה" ועזה לקיום המצוות במדינת המזקה. גם רעיון זה יכול לשמש בمعالמים פנימיים יותר. כאשר